

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1
**Creative Leadership of School Administrators Affecting the Teachers’
Competency at the School under Songkhla Primary
Educational Service Area Office 1**

ประพจน์ อารมณรัตน์¹, นวรัตน์ ไชชมภู²

^{1,2}มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา, ประเทศไทย

Prapot Arromrat¹, Navarat Waichompu²

^{1,2}Hatyai University, Songkhla, Thailand

✉: prapot.arr004@hu.ac.th
(Corresponding Email)

Received: 10 May 2025; Revised: 27 May 2025; Accepted: 29 May 2025

© The Author(s) 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 2) ศึกษาสมรรถนะของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 และ 3) ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครู กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดย G* Power Analysis ได้จำนวน 138 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตั้งแต่ 0.67 -1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาเท่ากับ 0.977 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสมรรถนะครูเท่ากับ 0.971 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Enter Methods ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ระดับสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 มีตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูได้ดี 3 ตัวแปร คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 72.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้คือ $Y' = .734 + .271(C_1) + .152(C_2) + .373(C_4)$ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้คือ $Z' = .285(C_1) + .201(C_2) + .442(C_4)$

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ, ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์, สมรรถนะครู

Abstract

This quantitative study aimed to: (1) investigate the level of creative leadership among school administrators under the Songkhla Primary Educational Service Area Office 1; (2) examine the level of teacher competency under the same jurisdiction; and (3) analyze the influence of administrators' creative leadership on teacher competency. The sample consisted of 138 school administrators and teachers, selected through two-stage random sampling determined using G*Power analysis. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire, validated for content accuracy with an Item-Objective Congruence (IOC) index ranging from 0.67 to 1.00. The reliability coefficients were 0.977 for the creative leadership scale and 0.971 for the teacher competency scale. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis via the Enter method. The results indicated that: 1. The overall level of creative leadership among school administrators was rated as highest. Among its dimensions, individualized consideration scored the highest, followed by visionary leadership, while flexibility and adaptability scored the lowest. 2. The overall level of teachers' competency was the highest level. Quality Service received the highest mean score, followed by achievement orientation, whereas ethics and professional conduct received the lowest. 3. Creative leadership significantly predicted teacher competency, with three key predictors: visionary leadership, teamwork, and creativity. These variables jointly accounted for 72.40%, with statistical significance at the .001 level. The multiple correlation coefficient between the predictor variables and teacher competency was .851, and the standard error of estimate was .242. The predictive equations were as follows: Raw score equation: $Y' = .734 + .271(C_1) + .152(C_2) + .373(C_4)$ Standard score equation: $Z' = .285(C_1) + .201(C_2) + .442(C_4)$

Keyword: Leadership, Creative leadership, Teacher Competencies

1. บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อดำรงอยู่ในสังคม อย่างเป็นปกติสุขและช่วยให้เกิดการขับเคลื่อนพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของประเทศในกระแสโลกาภิวัตน์ โดยองค์การการศึกษาจะประสบผลสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา การวางแผนกลยุทธ์การสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย วัฒนธรรมองค์การ การจัดการความรู้ รวมถึงสมรรถนะของครูหรือบุคลากร (อิบตีซาม เจอะหะ, 2566) สมรรถนะของครูเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน

สมรรถนะของครูเป็นความสามารถของครูที่แสดงออกถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของบุคคล ซึ่งมีอยู่ในตัวบุคคลซึ่งทำให้งานประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่สร้างไว้ ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนต้องมีเพื่อจะได้จัดกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างสันติสุข โดยการเรียนของผู้เรียนจะไปสู่จุดหมายปลายทาง คือ ความสำเร็จในชีวิตหรือไม่เพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับสมรรถนะที่ดีของผู้สอนด้วยเช่นกัน หากผู้สอนรู้จักเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ดีและมีสมรรถนะที่ดีย่อมจะมีผลดีต่อการเรียนของผู้เรียนต่อไปในอนาคตได้ (ศักดิ์นรินทร์ นิลรัตน์ศิริกุล, 2563) โดยสมรรถนะของครูนั้น ประกอบด้วย

การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (ขวัญชนก บุญนาค, 2561) ซึ่งสมรรถนะของครูต้องอาศัยภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยที่สามารถเพิ่มสมรรถนะของครูได้ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการประสานงานระหว่างผู้นำกับผู้ร่วมงานในการที่จะคิดค้นหาคำตอบและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน โดยการใช้วิธีการหรือกระบวนการใหม่ ๆ ที่มีความท้าทาย และมีความหลากหลาย กัดดันผู้นำให้มีบทบาทในการที่จะสนับสนุนและสร้างบรรยากาศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยการสร้างแรงจูงใจแรงบันดาลใจ โดยการคิด นอกกรอบของผู้นำด้วยวิธีการใหม่ ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายอย่างสร้างสรรค์ (จินดารัตน์ โพธิ์นอก, 2561) ซึ่งภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (ธนาภรณ์ นิลพันธ์, 2562)

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ส่งผลต่อสมรรถนะของครู อันจะส่งผลต่อ 1) การพัฒนาคุณภาพการสอน 2) การเสริมสร้างแรงจูงใจและความพึงพอใจในงาน 3) การส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง 4) การสร้างวัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน 5) การพัฒนาเทคนิคและนวัตกรรมทางการศึกษา 6) การจัดการกับความท้าทายและปัญหา 7) การเสริมสร้างความเชื่อมั่นและทักษะการเป็นผู้นำในครู และ 8) การสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาสถานศึกษา (นคร ชูสอนสาย, 2565) ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร อันจะส่งผลต่อสมรรถนะครูในการปฏิบัติงานตามสมรรถนะหลัก ซึ่งจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการอย่างมีคุณภาพตามเป้าหมายภายใต้สภาพปัญหาและข้อจำกัดที่ต้องบรรลุให้ได้ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 ประจำปีการศึกษา 2565 มีโรงเรียนจำนวน 137 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมด 21,430 คน และมีบุคลากรของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 จำนวน 1,774 คน แบ่งเป็น ผู้อำนวยการ จำนวน 140 คน ครู จำนวน 1,258 คน และบุคลากรอื่นๆ จำนวน 376 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1, 2566) ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีการบริหารแตกต่างกันออกไป และมีการเปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับมัธยมศึกษา จากรายงานผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ประจำปีการศึกษา 2563 พบว่า ผลการทดสอบในปีที่ผ่านมา ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ผลการทดสอบในแต่ละระดับค่าเฉลี่ยยังไม่ถึงร้อยละ 50 เป็นส่วนใหญ่ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จะเห็นได้ว่าผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย เนื่องจากจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษามีจำนวนจำกัด เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1, 2566) เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้มีการพัฒนา ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง และตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ทักษะและความสามารถในด้านการบริหารทุกฝ่าย สามารถทำงานได้อย่างสร้างสรรค์ โดยเฉพาะภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในการทำงานอันจะส่งผลทั้งการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา (นคร ชูสอนสาย, 2565) ของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสงขลาเขต 1 การวิจัยนี้จึงมีบทบาทสำคัญที่สนับสนุนภารกิจที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการให้เกิดการพัฒนา เมื่อใดที่ครูผู้สอนมีสมรรถนะที่มีประสิทธิภาพแล้ว จะส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในทิศทางที่ดีขึ้น จากสภาพที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสนใจศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 เพื่อผลการศึกษาศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 ในการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของครู ผ่านภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ทำให้ระบบการศึกษามีความแข็งแกร่งและยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1
3. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารและครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 ซึ่งมีจำนวน 1,398 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1, 2566)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้อำนวยการของโรงเรียน และครู ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 ปีการศึกษา 2566 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดย G* Power Analysis (Faul, Erdfelder, Lang, & Buchner, 2007) เวอร์ชัน 3.1 โดย Test family เลือก F-test, Statistical test เลือก Linear multiple regression: fix model, R2 deviation from zero กำหนดค่าอิทธิพลขนาดกลาง (Effect size) = 0.15 (Cohen, 1988) ค่าความคลาดเคลื่อน (Alpha) = .05 และค่า Power = .95 ตัวแปรทำนาย (Number of predictors) 5 ตัวแปร ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 138 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างวิธีการสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน (Two-stage cluster sampling)

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการสุ่มโรงเรียนแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยแบ่งชั้น

ประชากรออกเป็นเขตพื้นที่บริการทั้งหมด 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสงขลา อำเภอระโนด อำเภอสทิงพระ อำเภอกระแสดินธุ์ อำเภอนาหม่อม และอำเภอสิงหนคร จากนั้นกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบสัดส่วนของประชากรเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 138 คน

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน (Sampling without Replacement) ให้ได้กลุ่มตัวอย่างจากการเทียบสัดส่วนของประชากร

ผู้วิจัยได้แบ่งการเก็บข้อมูลตามอำเภอของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลาเขต 1 โดยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 64 คน และครู จำนวน 74 คน รวม 138 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่ง และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล จำนวน 20 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ของ Likert (สายทิตย์ ยะฟู, 2560)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของครู ประกอบด้วย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู จำนวน 20 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ของ Likert (สายทิตย์ ยะฟู, 2560)

3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) สร้างแบบสอบถามฉบับร่างแล้วนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจแก้ไขให้สอดคล้องกับการศึกษาครั้งนี้

3) นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในคำถามวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด และนิยามศัพท์ ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Indexes of them - Objective Congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้และผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้

4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่ม

ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ตัวอย่าง และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาเท่ากับ 0.977 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสมรรถนะครูเท่ากับ 0.971

5) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขอนหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามออนไลน์ผ่านบริการของ Google Form พร้อมทั้งแนบรายละเอียดและกำหนดระยะเวลาเก็บข้อมูล

3) ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของการตอบ โดยได้รับแบบสอบถามตอบกลับและมีความถูกต้องสมบูรณ์ 138 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วเทียบกับเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ซึ่งแบ่งค่าช่วงคะแนนเป็นช่วง ๆ โดยมีความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ผู้บริหารมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) สมรรถนะของครู ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วเทียบกับเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ซึ่งแบ่งค่าช่วงคะแนนเป็นช่วง ๆ โดยมีความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ครูมีสมรรถนะอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) ทดสอบสมมติฐาน ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อสมรรถนะของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression analysis) โดยวิธี Enter Methods

3.6 สถิติที่ใช้

1) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม และค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

2) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression analysis) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบข้อตั้งกวางเบื้องต้น (Assumption) ของการใช้สถิติก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ (Hair & et al, 2010)

- การมีข้อมูลลักษณะการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (Normality) และตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์เชิงเส้น (Linearity) โดยพิจารณาจากค่า Mean and Median พบว่าค่า Mean = 4.61 และค่า Median = 4.80 ซึ่งใกล้เคียงกันมาก จึงพอสรุปได้เป็นค่าเดียวกัน ถือว่ามีการแจกแจงแบบโค้งปกติ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2551)

- ทดสอบความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนคงที่ที่ต้องมีความเป็นเอกภาพ (Homoscedasticity) และข้อมูลไม่มี Outliers โดยพิจารณาจากกราฟ Scatter Plot พบว่ามีการกระจายของจุดห่างจากเส้นตรงอย่างสมมาตร และอยู่ระหว่าง ± 3

- ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์พหุรวมเชิงเส้นสูง (Multicollinearity) ไม่เกิดปัญหาความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์ (Autocorrelation) โดยการพิจารณาจากค่า Tolerance และค่า VIF พบว่า ค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.84 - 3.61 ซึ่งไม่เกิน 10 ส่วน ค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.28 - 0.54 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์พหุรวมเชิงเส้นสูง (Multicollinearity)

- ไม่เกิดปัญหาความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์ (Autocorrelation) โดยพิจารณาจากค่า Durbin-Watson ได้เท่ากับ 2.04 ซึ่งอยู่ในช่วงปกติ 1.50 - 2.50 ถือว่าไม่มีปัญหา Autocorrelation

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55, SD = .58$) เมื่อพิจารณา

เป็นรายด้านพบว่า ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (C_4) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.64, SD = .55$) รองลงมาคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ (C_1) ($\bar{X} = 4.63, SD = .60$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว (C_3) ($\bar{X} = 4.42, SD = .54$)

4.2 ผลของสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63, SD = .49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริการที่ดี (S_2) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.64, SD = .45$) รองลงมาคือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (S_1) ($\bar{X} = 4.63, SD = .50$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู (S_5) ($\bar{X} = 4.55, SD = .51$)

4.3 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 พบว่า ตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูได้ดี มี 3 ตัวแปร คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ (C_1) ด้านการทำงานเป็นทีม (C_2) และด้านความคิดสร้างสรรค์ (C_4) สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ได้ร่วมกันได้ร้อยละ 72.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสะสมของตัวแปรพยากรณ์ ทั้งตัวแปรกับสมรรถนะครู มีค่าเท่ากับ .851 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ .242

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมีวิสัยทัศน์ (C_1) มีหน่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ผลสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 เพิ่มขึ้น .285 หน่วย

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการทำงานเป็นทีม (C_2) มีหน่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ผลสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 เพิ่มขึ้น .201 หน่วย

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ (C_4) มีหน่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ผลสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 เพิ่มขึ้น .442 หน่วย

สามารถสร้างสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = .734 + .271(C_1) + .152(C_2) + .373(C_4)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = .285(C_1) + .201(C_2) + .442(C_4)$$

5. อภิปรายผล

5.1 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสงขลาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล รองลงมาคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านการมีความยืดหยุ่นและปรับตัว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการศึกษาของธิดิสุตา แก้วหาญ และ ทนงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ (2564) ที่ได้ศึกษาระดับภาวะผู้นำ เชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน สะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการนำองค์กรเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมทางการศึกษา และสอดคล้องกับอมรรัตน์ เตชะนอก (2563) ที่ได้กล่าวถึงการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศในคริสต์ศตวรรษที่ 21 สำหรับนักบริหารมืออาชีพ ซึ่งเป็นผู้ที่มีจิตเชิงสร้างสรรค์ เป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ มีความคาดหวังสูงที่มุ่งสร้างความสำเร็จของงาน ตลอดจนพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และสร้างสถานศึกษาให้เป็นองค์กรนวัตกรรมยุคใหม่ให้มีคุณลักษณะโดดเด่นเหมาะสม อีกทั้งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการศึกษาของอภิตีชาม เจาะหะ (2566) ที่ได้ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการนำองค์กรเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมทางการศึกษา และสอดคล้องกับนริรัตน์ ศิริวัฒน์ (2565) ที่ได้กล่าวถึงการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศในคริสต์ศตวรรษที่ 21 สำหรับนักบริหารมืออาชีพ ซึ่งเป็นผู้ที่มีจิตเชิงสร้างสรรค์ เป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ มีความคาดหวังสูงที่มุ่งสร้างความสำเร็จของงาน ตลอดจนพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และสร้างสถานศึกษาให้เป็นองค์กรนวัตกรรมยุคใหม่ให้มีคุณลักษณะโดดเด่นเหมาะสม

5.2 สมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาสงขลาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การบริการที่ดี รองลงมาคือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาสงขลาเขต 1 มีความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อความต้องการทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของภัทรพงษ์ สันทเพ และ เพ็ญญา สุขเสริม (2564) ที่ได้ศึกษา สมรรถนะการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3 พบว่า ระดับความคิดเห็น ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อระดับสมรรถนะการปฏิบัติงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผลการศึกษาของชื่อนกมล ประสาทร์ และ อมรรัตน์ สนั่นเสียง (2560) ก็ยังยืนยันอีกว่า สมรรถนะหลักของครู สมรรถนะหลัก 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 2) ด้านการบริการที่ดี 3) ด้านการพัฒนาตนเอง 4) ด้านการทำงานเป็นทีม และ 5) ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล

ของสถานศึกษา โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 มีจุดเด่นในเรื่องของ การให้บริการที่ดี และการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ซึ่งช่วยส่งเสริมคุณภาพการศึกษาได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสมบูรณ์แบบทั้งในแง่ของความรับผิดชอบต่อวิชาชีพและการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน (ปริดาวรรณ วิชาธิคุณ และคณะ, 2564)

5.3 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 ตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูได้ดี มี 3 ตัวแปร คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ได้ร่วมกันได้ร้อยละ 72.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรเหล่านี้ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับสมรรถนะของครู และเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน ผู้บริหารในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในมิติเหล่านี้ จะช่วยให้ครูมี สมรรถนะในการสอนที่สูงขึ้น พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เกิดประสิทธิผลต่อสถานศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธิติสุตา แก้วหาญ และ ทนงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ (2564) ที่ได้ศึกษา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ และด้านการทำงานเป็นทีม สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ได้ร้อยละ 66.0 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการศึกษาของ ณีฐฎกิตดี บุญเก่ง (2565) ที่ได้ศึกษา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสมรรถนะครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงทุกด้าน จะเห็นว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จากผลการวิจัย ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูโดยตรง ในด้านการมีวิสัยทัศน์ ตัวแปรนี้สะท้อนถึงความสามารถของครูในการมองไปข้างหน้า กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาตนเองและนักเรียน ตลอดจนสามารถปรับกระบวนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ครูที่มีวิสัยทัศน์จะสามารถวางแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีแนวคิดที่ชัดเจนในการพัฒนาผู้เรียน และสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ได้ดี (นิวัตต์ น้อยมณ, 2565)

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ส่งเสริมให้ผู้บริหารพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรมและพัฒนา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา โดยเน้น การมีวิสัยทัศน์ การทำงานเป็นทีม และการมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครู ควรมีโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำโดดเด่น เพื่อแบ่งปันแนวทางการบริหารที่มีประสิทธิภาพ

2) พัฒนาระบบสนับสนุนการทำงานเป็นทีมภายในโรงเรียนส่งเสริมวัฒนธรรม การทำงานร่วมกัน ผ่านกิจกรรม เช่น ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อให้ครูสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องผู้บริหารควรมีบทบาทเป็น ผู้นำที่กระตุ้นการมีส่วนร่วม และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงานเป็นทีม

3) สร้างกลไกการติดตามและประเมินผลการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารควรกำหนดตัวชี้วัดภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของผู้บริหารโรงเรียนและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาศักยภาพต่อเนื่อง ใช้ แบบประเมินความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อให้สามารถปรับปรุงการบริหารจัดการให้เหมาะสม

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลต่อสมรรถนะของครู โดยขยายการศึกษาไปยัง ปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อสมรรถนะครู เช่น แรงจูงใจในการทำงาน วัฒนธรรมองค์กร การสนับสนุนจากชุมชน หรือสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาครูได้รอบด้านมากขึ้น

2) ศึกษาผลกระทบของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนนอกเหนือจากสมรรถนะของครูแล้ว ควรศึกษาว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารส่งผลต่อ คุณภาพการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน อย่างไร เพื่อให้เห็นภาพที่สมบูรณ์มากขึ้นของผลกระทบที่เกิดขึ้น

3) วิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารควรศึกษาแนวทางการพัฒนาโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือ การศึกษาแบบกรณีศึกษา (Case Study) เพื่อเจาะลึกแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ และนำเสนอแนวทางการพัฒนาที่สามารถนำไปใช้ได้จริง

เอกสารอ้างอิง

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2551). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2555). *การวิเคราะห์สามการโครงสร้าง*. สามลดดา.

ขวัญชนก บุญนาค. (2563). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ระดับประถมศึกษา. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 13(1), 62-77.

จินดารัตน์ โพธิ์นอก. (2561). *ผู้นำเชิงสร้างสรรค์*. เติลินิวส์.

ชื่นกมล ประสาทร์ และ อมรรัตน์ สนั่นเสียง. (2560). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะครูกับ

ประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต

1. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ. 4(1). 15-22.
- ณัฐกิตติ์ บุญเก่ง และคณะ. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2. *วารสาร อัล-ฮิกมะฮฺ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี*. 12(23). 85-101.
- ธนาภรณ์ นิลพันธนนท์. (2562). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ธิติสุดา แก้วหาญ และ ทนงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ. (2564). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย. *Journal of Modern Learning Development*, 6(4), 165-174.
- นคร ชูสอนสาย. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคชีวิตวิถีใหม่ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. วิทยานิพนธ์ มธบ. อิเล็กทรอนิกส์ (DPU e-Theses). <https://dpuintra.dpu.ac.th/webtemplate/lib.dpu.ac.th/page.php-id=6488.html>.
- นริรัตน์ ศิริวัฒน์ และคณะ. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช. *วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์*. 7(2). 193-206.
- นิวัตต์ น้อยมณี. (2565). แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์สอดคล้องกับสภาวะการณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาชาติ. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*. 23(1). 103-116.
- ปรีดาวรรณ วิชาธิคุณ. (2564). การประยุกต์ใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณตามหลักไตรสิกขาสู่ความเป็นผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*. 8(6). 30-45.
- ภัทรพงษ์ สันเทพ และ เพ็ญภา สุขเสริม. (2564). สมรรถนะการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. 11(3). 243-257.
- ศักดิ์นรินทร์ นิลรัตน์ศิริกุล. (2563). การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก: กรณีศึกษาสหวิทยาเขตสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. DSpace at Mahasarakham University. <http://202.28.34.124/dspace/bitstream/123456789/1102/1/61010586022.pdf>.
- สาธิต ทรัพย์รวงทอง. (2560). *วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1. (2566). *รายงานผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1.
- อมรรัตน์ เตชะนอก. (2563). การบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศในศตวรรษที่ 21. *Journal of Modern Learning Development*. 5(6). 364-373.

อิบตีซาม เจะหะ. (2566). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2. *วารสารทัศนมิติทางการศึกษา*, 1(1), 53–65.

Cohen J. (1998). *Statistical power analysis for the behavioral sciences*. (2nd ed.).
Lawrence Erlbaum Associates.

Faul, F., Erdfelder, E., Lang, A.-G., & Buchner, A. (2007). G*Power 3: A flexible statistical power
analysis program for the social, behavioral, and biomedical sciences. *Behavior
Research Methods*, 39, 175-191.

Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J. & Anderson, R.E. (2010). *Multivariate Data Analysis*. (7th ed.).
Pearson.